

*Sygn. akt II K 408/16*

*PR 2 Ds 231.2016*

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2017r.

**Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim II Wydział Karny**

**w składzie: Przewodniczący: SSR Marta Banaś - Grabek**

**Protokolant: sekr. sądowy Joanna Jędrzejczyk**

**w obecności Prokuratora: nieobecny, zawiadomiony**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 14.02.2017 r., 17.03.2017 r., 21.04.2017 r., 14.06.2017 r.

w L. sprawy:

**P. T. (1)** syna A. i A. z domu J., urodzonego w dniu (...) w B.

oskarżonego o to że:

w okresie od 22 sierpnia 2016 roku do końca sierpnia 2016 roku w O. woj. (...), przyjął od nieustalonej osoby laptop Samsung 780 wartości 2500 zł, laptop A. (...) wartości 2000 zł, telefon komórkowy marki L. (...) wartości 600 zł oraz telefon komórkowy marki S. (...) pro wartości 50 zł pomimo, iż wiedział, że zostały one uzyskane za pomocą czynu zabronionego

**tj. o czyn z art. 291 § 1 kk**

**orzeka**

I oskarżonego P. T. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w zw. z § 17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii adw. J. C. kwotę 420,00 zł (czteryście dwadzieścia 00/100), powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu sądowym;

III na mocy art. 632 pkt 2 kpk ustala, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

*Sygn. akt: II K 408/16*

## UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. T. (1) ma 31 lat, podstawowe wykształcenie, nie ma zawodu. Zamieszkuje w O.. Utrzymuje się z renty w kwocie około 600 zł. Pozostaje w związku partnerskim. Jest ojcem kilkumiesięcznego dziecka (k. 119v. i 93).

W dniu 22 sierpnia 2016 r., w O. na ul. (...), nieustalony sprawca z mieszkania dokonał zaboru m.in. laptopa Samsung 780, laptopa A. (...), telefonu komórkowego LeTv X600, telefonu komórkowego S. (...), na szkodę K. M. (1), T. M. (1) i M. Z. (1).

W posiadanie pochodzących z kradzieży laptopów i telefonów komórkowych, na szkodę K. M. (1), T. M. (2) i M. Z. (1), w okresie od 22 sierpnia 2016r. do końca sierpnia 2016r., w nieustalony sposób, wszedł P. T. (1)

W okresie od 22 sierpnia 2016r. do końca sierpnia 2016r. P. T. (1) zbył R. G. (1) – prowadzącemu działalność gospodarczą w zakresie usług informatycznych (naprawy sprzętu komputerowego) – pochodzące z przestępstwa kradzieży telefony komórkowe: S. (...) oraz (...) i laptopy: A. (...) (...) Za powyższe urządzenia P. T. otrzymał od R. G. kwotę około 300 zł.

Oba laptopy i telefony komórkowe zostały zabezpieczone w trakcie przeszukania pomieszczeń R. G. (1) prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie usług informatycznych (naprawy sprzętu komputerowego) i zwrócone pokrzywdzonym.

Powyższy stan faktyczny Sąd poczynił w oparciu o następujące dowody:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego z k. 90-91 i 119v.

- zeznania świadków: T. M. k. 120 i 1-2, K. M. k. 120v. i 33-34, Ł. G. k. 35v., M. Z. k. 120v. i 36-3, J. S. k. 120v.-121 i 38-40, K. C. k. 177-177v., T. H. k. 226v. i P. K. k. 226v.;

- zeznania R. G. z k. 77-78, wyjaśnienia złożone przez R. G. w charakterze podejrzanego w innej sprawie k. 153-155 i częściowo zeznania z k. 121-121v.;

- protokół przeszukania pomieszczeń k. 56-58, zaświadczenie lekarskie k. 203.

Oskarżony w toku dochodzenia nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że zna R. G. (1), ale nigdy niczego mu nie zbywał (k. 90-91).

Przed Sądem oskarżony zaprzeczył swojemu sprawstwu. Wskazał, iż jest pomawiany (k. 119v.).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstaw do przyjęcia sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu.

Sąd podzielił wyjaśnienia oskarżonego w tej części, w której zaprzeczył swojemu sprawstwu, niemniej jednak odrzucił je w tym zakresie, w jakim nie korespondują z zeznaniami świadka R. G. (1) z postępowania przygotowawczego (k. 77-78) oraz z jego wyjaśnieniami złożonymi w charakterze podejrzanego w innej sprawie (k. 153-155), które w powiązaniu z zeznaniami świadków w osobach funkcjonariuszy policji: K. C., T. H. i P. K. Sąd obdarzył wiarygodnością i poczynił podstawą ustaleń faktycznych w sprawie. W konsekwencji, zważywszy na wspomniane zeznania przesłuchanych funkcjonariuszy policji, którzy przeprowadzali w sprawie czynności oraz zaświadczenie lekarskie z k. 203, Sąd nie podzielił zeznań złożonych przez R. G. na rozprawie, w takim zakresie, w jakim próbował wycofać się z jednoznacznego wskazania na oskarżonego, jako osobę, która zbyła mu skradzione telefony i laptopy.

Sąd podzielił zeznania świadków w osobach T. M. (2), K. M. (1), Ł. G. (2), M. Z. (1), J. S., jako logiczne i całkowicie bezstronne, aczkolwiek w kwestii odpowiedzialności oskarżonego za zarzucony mu czyn zeznania tych świadków niewiele wniosły, jako że dotyczyły zdarzenia polegającego na zaborze przedmiotów objętych zarzutów, a zatem etapu wcześniejszego chronologicznie.

Co do zeznań świadka D. S. i D. M., Sąd podzielił je, aczkolwiek nie czynił na ich podstawie ustaleń faktycznych, jako że niczego do sprawy nie wniosły.

W ocenie Sądu, w sprawie nie budzi wątpliwości fakt, iż w dniu 22.08.2016r. dokonano na szkodę K. M. (1), T. M. (2) i M. Z. (1) kradzieży przedmiotowych telefonów i laptopów. W świetle przywołanych relacji świadka R. G. (1) z postępowania przygotowawczego prowadzonego w jego sprawie oraz zeznań złożonych w postępowaniu przygotowawczym w niniejszej sprawie, należy uznać, iż faktycznie w sierpniu 2016r. skradzione laptopy i telefony przyniósł mu celem sprzedaży oskarżony. Świadek R. G. opisał bowiem P. T. wskazując na charakterystyczne cechy jego wyglądu, tj. zeza i cerę potrądzikową. R. G. podał, iż widuje oskarżonego na mieście z partnerką i małym dzieckiem oraz, że nosi on charakterystyczne okulary przeciwsłoneczne. Wreszcie, R. G. rozpoznał wizerunek P. T. na okazanych mu tablicach. Opisane przez R. G. cechy oskarżonego i pozostałe okoliczności znalazły potwierdzenie w innych dowodach.

W obliczu zgromadzonego materiału dowodowego, w tym wyjaśnień samego oskarżonego, nie sposób jednak ustalić, ponad wszelką wątpliwość, kiedy oraz w jaki sposób oskarżony wszedł w posiadanie przedmiotowych telefonów i laptopów, a tym bardziej, by przyjął je od nieustalonej osoby.

Bezspornie przedmiotowe przedmioty znajdował się w pewnym momencie we władaniu oskarżonego. Z relacji świadków, ani wyjaśnień oskarżonego, nie wynika jednak, w jakich okolicznościach P. T. uzyskał telefony i laptopy tj. czy je nabył, czy je znalazł, czy na prośbę osoby trzeciej pomagał w ich sprzedaży.

Zdaniem Sądu, zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw, by przypisać oskarżonemu sprawstwo zarzucanego mu czynu.

Sam fakt zbycia przedmiotów ujętych w zarzucie przez oskarżonego R. G. (1) nie przesądza, zdaniem Sądu, o odpowiedzialności karnej oskarżonego z art. 291 § 1 kk. Również próba oceny zachowania oskarżonego z punktu widzenia odpowiedzialności karnej z art. 284 § 1 kk, w świetle zebranych dowodów, nie daje podstawy do przyjęcia jego sprawstwa. Istota przywłaszczenia polega bowiem na bezprawnym potraktowaniu uzyskanej wcześniej cudzej rzeczy jako swojej własnej. Dla bytu owego występku konieczne jest, aby sprawca był posiadaczem samoistnym lub zależnym cudzej rzeczy, a więc aby posiadał jakiegokolwiek prawa do władania rzeczą. Jeśli jest on wyłącznie dzierżycielem danej rzeczy np. przechowawcą, to nie ma on żadnych praw do dysponowania cudzą rzeczą, a w szczególności żadnych praw do używania jej i włada nią tylko w imieniu i na rzecz właściciela lub innej, uprawnionej osoby trzeciej.

Reasumując, na podstawie zgromadzonych dowodów nie sposób wyprowadzić kategorycznego wniosku co do charakteru władania przedmiotowymi urządzeniami przez oskarżonego.

Mając o wszystko na uwadze, Sąd uniewinnił P. T. (1) od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa.

O wynagrodzeniu dla obrońcy z urzędu orzeczono zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

O kosztach procesu orzeczono w myśl art. 632 pkt 2 kpk.